

Čas přípravy
2 hodiny

Čas realizace
několik schůzek

Prostor
místnost

Roční období
kdykoliv

Počet účastníků
libovolný

Věková kategorie
od 7. třídy/13+

JSOU JINÍ? ANEB JAKÉ TO JE BÝT CIZINCEM

Obecný cíl: Rozvoj těchto kompetencí: k učení, komunikativní, občanská.

Konkrétní cíl: Uvědomit si rozdíly mezi různými kulturami, zeměmi. Přemýšlet o tom, jaké to je, přestěhovat se do odlišného prostředí. Učit se toleranci k odlišnostem. Objasnění pojmu multikultura.

Motivace: Žijí mezi námi... občas je potkáváme. Mezi sebou mluví jinou řečí. Mají jinou barvu pleti. Chodí s námi do školy. Jak s nimi vycházíme? Máme představu o tom, jak se jim tu žije?

Potřeby: Psací potřeby.

K tomuto metodickému listu není k dispozici žádný pracovní list.

Provedení: Děti se rozdělí do malých skupinek (3–5 členů). Každá skupinka si vylosuje kartičku s názvem země/světadílu: např. Evropa, Afrika, Indie, Čína, Vietnam, Rusko, Japonsko...

Úkolem skupin je v určeném časovém úseku (2–3 týdny) zjistit co nejvíc informací o dané oblasti a zpracovat malou prezentaci (vč. grafického zpracování na arch papíru nebo počítačovou prezentaci – podle možnosti) o lidech, životních podmínkách, náboženství, kultuře, historii, tradicích atd. Na určené schůzce pak předvedou svou prezentaci ostatním.

Prezentace budou vyvěšené v klubovně. Na další schůzce se vedoucí k tématu vrátí – diskuse s dětmi – zkusit si představit, jaké by to bylo, kdyby se musely s rodinou přestěhovat do úplně jiné oblasti – co by jim asi nejvíc chybělo? Dokázaly by se přizpůsobit? Znají ony někoho, kdo je cizincem a žije v ČR? Jak mu asi je?

Pokud téma děti zaujme, může být zajímavé zprostředkovat jim setkání s cestovatelem, s cizincem, který už dlouho žije u nás, nebo naopak s Čechem, který žil dlouho v zahraničí. Takový člověk se pak s dětmi může podělit o vlastní zážitky, zkušenosti, pocity.

Vhodná hra na doplnění:

Na blázinec

Komunikační hra, rozvoj postřehu, logického myšlení.

Hráči sedí v kruhu. Jeden z nich jde za dveře (psychiatr), ostatní (blázni v ústavu) se mezitím domluví na taktice odpovídání. Zavolají spoluhráče, který jim postupně začne klást otázky. Otázky mohou být libovolné, např. Co jsi měl dnes k obědu? Jaká je tvá oblíbená barva? Co máš na sobě? apod. Hráči odpovídají tak, jak jsou vyzváni – odpovědi mohou být obsahově nesmyslné k otázkám, ale musí mít svou logiku, pravidlo, na kterém se hráči předem domluví – např. každá odpověď začíná na stejné písmeno, jako křestní jméno odpovídajícího (nebo hráče vpravo od něj), každá odpověď musí obsahovat název ovoce, každá odpověď musí obsahovat den v týdnu, každá odpověď musí obsahovat nějakou číslovku atd. Úkolem tazatele je co nejdříve přijít na domluvené pravidlo.

Po skončení hry reflexe: Jak vám bylo v roli tazatele, když jste byli jediní, kdo nerozuměli domluvenému pravidlu? Byli jste nervózní, když jste dlouho nemohli najít řešení? Připadali jste si jako „vyřazení“, úplně mimo?

Zamyšlení na závěr, které by z této aktivity mělo pro děti vyplynout:

Jak by mi bylo, kdybych se najednou ocitl v cizí zemi? Uměl bych se přizpůsobit? Jak dlouho by mi to trvalo? Pomohl by mi někdo? A co já? Umím pomoci někomu „odlišnému, cizímu“? Nebo se k němu otočím zády, ať si poradí sám?

Pokud téma děti zaujme, je možné jej během dalších schůzek rozvinout. Nápadů na aktivity včetně metodických materiálů a doplňkových her lze najít na www.multikultura.cz.

Zajímavý je také projekt www.promitejity.cz.

Tato aktivita přibližuje Ideály Pionýra: Pravda, Pomoc, Přátelství, Poznání.

Přístup k dětem se specifickými vzdělávacími potřebami:

Aktivita umožňuje začlenění dětí do kolektivu a nevytváří bariéry pro děti se specifickými vzdělávacími potřebami. Vedoucí musí dbát na individuální přístup k těmto dětem a respektovat obecná doporučení v úvodní části metodiky.

Moje poznámky: